

[Freddy Madsen.]

tage arbejde til en lavere betaling end den, der i øvrigt er gældende på arbejdsmarkedet.

I den generelle vejledning, der er udsendt af undervisningsministeriet i forbindelse med ansøgningssekemaer, hedder det: »Der skal være ydet vederlag for erhvervsarbejde. Dette vederlag kan enten være ydet som penge eller naturalløn.« Der er således ikke pålagt, at det skal ske til normal overenskomstmæssig betaling, og for unge, der alene skal bruge erhvervsarbejdet til at forbedre studentereksamens resultat, kan der være tilskyndelse til at tage arbejde til en symbolsk betaling. Nu har studievejleder ved Københavns universitet, Jacob Lange, den 21. juni over for dagbladet Land og Folk oplyst, at man modtager mange ansøgninger fra unge, der har haft underbetalt arbejde, og at hver femte over 18 år fik eklatant under de 29 kr. i timen. I betragtning af at de nuværende minimumslønninger er fastsat ved lov, har disse oplysninger vakt betydelig opsigt i fagbevægelsen. Jeg finder det derfor nødvendigt, at ministeren hurtigst muligt lader foretage en nærmere undersøgelse af disse forhold.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (14/7 77):

Erhvervsferingsreglerne i forbindelse med adgangreguleringen kan ikke have medført den i spørgsmålet omtalte underbetaling, da den erhvervsfering, der nu godskrives ansøgere, i hovedsagen er optjent før disse regler indførelse, mens der var fri adgang til universiteterne og også før indførelsen af mindstelønnen på 29 kr. i timen.

Det er således heller ikke for øjeblikket muligt at lade foretage en undersøgelse af, om adgangsreguleringsreglerne giver anledning til løntryk, når bortses fra den i arbejdsmarkeds-sammenhæng meget lille gruppe af afviste fra lægeuddannelsen og tandlægeuddannelsen i 1976, der efter erhvervsarbejde i løbet af året atter har søgt optagelse i 1977. Da universiteterne imidlertid ikke i forbindelse med godkendelsen af erhvervsfering har registreret lønoplysningerne, er det heller ikke muligt at give oplysninger om denne gruppe i 1977.

Beregninger og registreringer af timelønnen i forbindelse med godkendelse af erhvervsarbejde ville medføre øget administrativt arbejde, og en eventuel undersøgelse i 1978 vil derfor kun kunne gennemføres stikprøvevis. En sådan undersøgelse kan overvejes sammen med un-

dersøgelse af andre forhold omkring adgangreguleringen. For optagelserne i 1977 er tilrettelagt en ret omfattende statistikindsamling. Når resultaterne herfra kendes, kan der tages stilling til, hvilke særlige undersøgelser der er behov for at foretage i 1978.

Af *Bernhard Baunsgaard* (RV) til ministeren for kulturelle anliggender (22/6 77):

»Vil ministeren drage omsorg for at indsamle de nødvendige oplysninger til bedømmelse af monopoldannelse på filmområdet?«
(Spm. nr. 323).

Begrundelse.

Da ministeriet ikke for tiden er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger om forholdene på filmområdet, og da det ved den nugældende lovs vedtagelse var en klar forudsætning, at man ville undgå monopoldannelse, må der fremskaffes oplysninger, der gør en bedømmelse af problemerne omkring monopoldannelsen mulig. Hvis monopoldannelsen slår igenem, gøres det i praksis umuligt for nye uafhængige producenter at få vist deres film for publikum.

Ministeren for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (28/6 77):

I anledning af spørgsmålet vil jeg gerne oplyse, at jeg er indstillet på at imødekomme ønsket om at tilvejebringe de nødvendige oplysninger. Jeg vil i første omgang lade de praktiske muligheder herfor nærmere undersøge og vende tilbage til sagen, når et resultat foreligger.

Af *Voigt* (FP) til handelsministeren (22/6 77):

»Ministeren bedes oplyse, om han finder det forsvarligt til trods for alle økonomers advarsler at belaste den offentlige økonomi yderligere ved en fordobling af personalet i forbrugerklagenævnet med en deraf følgende udgift på 2 mill. kr., samt ligeledes oplyse, om de 11 personers personaleforøgelse, der er tale om, ikke kan ske ved omrokering af allerede offentligt ansatte.«

(Spm. nr. 324).

Begrundelse.

Det forekommer spørgeren skingrende sindsygt, at ministeren, til trods for at alle øko-